

Obr. 43. Těšetice—Kyjovice. Škrabadla (1, 3, 4, 8 — obj. 4; 2, 5, 7, 11, 13, 14 — obj. 170; 6, 9 — obj. 1), příčné retuše (10 — obj. 170; 12 — obj. 1; 15 — obj. 4).

vzácně se na nich objevuje výraznější laterální retuš (obr. 43 : 9). Charakteristické je zkracování čepelových polotovarů, čímž vznikají krátké, někdy až nehtovité tvary (obr. 43 : 1, 6), někdy s výraznou postranní retuší (obr. 43 : 2, 3). Ze zvláštních tvarů se můžeme zmínit o několika škrabadlech s rozšířenou hlavicí (obr. 43 : 4), ojedinělem exempláři s obloukovitě lomenou hlavicí (obr. 43 : 5) a o výrazném opotřebení hlavice na obr. 43 : 14. Terminální části škrabadel jsou obvykle jen málo vyklenuté a pouze okrajově retušované, což je dáno i tenkostí polotovarů. Tím se blíží skupině příčných retuší (obr. 43 : 12, 15 ventrálně), s níž leckdy splývají. Rydla se vyskytují pouze v několika náhodných ukázkách; jeden exemplář z objektu 4 připomíná rydlo typu Corbiac, kde je rydlový úder veden přímo na neretušovanou laterální hranu (obr. 44 : 3). Analogický kus („chanfrein“) se objevil ve starší MMK i na dolnorakouské stanici Hagenberg (Neugebauer—Maresch 1980, obr. 3 : 14). Mikrolitický předmět na obr. 44 : 4 je možno považovat za tzv. „microburin“, dosud z prostředí MMK neznámý. Dvě typologicky nejkvalitnější rydla jsou ražena z pa-